Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Corne

SỐ THỨ 3687 — SIX PAGES — NGÀY THỨ SÁU 26 DÉCEMBRE 1930 — MÙNG 7 THÁNG MƯỜI MỘT NĂM CANH-NGỌ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 23

NÊN HÚT THUỐC
JOB
Hãy là đừng biết hút thuốc

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

GIÁ BÁO
Một năm..... 18$00
Sáu tháng..... 9.50
Ba tháng..... 5.00
Mỗi số..... 0.08

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hàng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đi: LUCTINH SAIGON
Dây thép nói: 26 203-Saigon

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN CỦA — CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 13.— SAIGON

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 146 19

VIRGINIA JOB CIGARETTES SOCIÉTÉ JOB London Paris

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Trenchet — Paris (VIIe)

CÁCH SINH-HOẠT CỦA THỢ THUYỀN

Tôi quen một người thợ nhà in, cách sanh-hoạt của bác ta, tôi chẳng lấy gì làm lạ, người «thợ tư-tưởng» với người thợ sắp chữ sớm trưa thường trông thấy nhau luôn thì cái nỗi ẩn tình của hai bên không còn có sự gì mà có thể giấu nhau được. Bác thợ mà tôi quen đó tên là Xáo-công, người đã đứng tuổi, có gia đình, có trách nhiệm, không giống như các bác thợ thiếu niên khác, chỉ biết đem bát mỗ-hôi riêng cầu sự ấm no cho thân mình, ngoài ra chưa phải bận bịu vợ con, tư cấp cha mẹ.

Một hôm tôi thấy sự buồn bã của bác tự nhiên lộ ra nét mặt, trong khi bác đương cầm cúi làm lụng. Cái vẻ buồn của bác tuy là kín đáo, ai có khéo trông mới nhận thấy, nhưng ngẫm kỹ thì có vẻ đau đớn thiết tha lạ thường. Tôi vừa nhách miệng hỏi, thì nét buồn trên mặt bác bỗng biến mất, đã thấy một nụ cười lạt hiện ra trên miệng. Bác ta chưa kịp để tôi hỏi, hình như cho tôi là người đã hiểu thấu nỗi riêng, vội vàng nói với tôi rằng:

— Chắc công việc ông đã xong rồi, chúng tôi còn đương bận lắm, tiếc chưa có thì giờ được tiếp chuyện ông.

Tôi hiểu ý tránh đi nơi khác. Sau một hồi, bác thợ kia tìm tôi, có ý muốn nói chuyện, tôi vội hỏi rằng:

— Bác có điều gì lo gấp lắm thì phải?

— Thưa ông, chắc ông cũng chẳng lạ gì tình cảnh chúng tôi, suốt ngày đầu tắt mặt tối, lo vấn-đề sanh kế không xong, gặp tiết ngày đông tháng giá, vợ dòi con rét, trông thấy cảnh huống thảm đạm hiện ra trước mắt, không thể cầm lòng cho được.

— Vì thế bác buồn sao?

— Trước cái tình cảnh ấy, ai người có lương tâm thì cũng muốn gượng vui cũng chẳng được.

— Bác làm nghề nầy đã lâu, lương tháng chắc đã cao, sao lại không đủ chi dụng trong nhà, có đâu đến nỗi thế?

— Tôi làm nghề nầy đã được ngoài 10 năm, khi tôi mới vào làm một tháng có sáu đồng lương nay đã được tới 18 đồng, thế là lương tôi ngày nay đã gấp ba ngày trước, tưởng là đã đến ngày nhàn, ai ngờ cách sanh hoạt càng ngày càng mắt mỏ, nhân công càng ngày càng nhiều, tiền lương tôi không đủ tiêu dùng trong một gia-đình có bốn người: hai con một vợ và tôi.

— Tôi tưởng bác còn làm ra tiền hơn các anh em cày ruộng ở nhà quê, có lẽ bác học thói xa xỉ nơi thành-thị, nên mới túng thiếu, sánh sao được người làm lương tháng một trăm năm bảy chục?

— Tôi vẫn hiểu anh em cày ruộng nhà quê làm lụng vất vả hơn tôi mà số tiền kiếm ra không bằng tôi, nhưng họ ở nhà quê không phải tiêu dùng mấy, nhà không phải mướn, đồ ăn không phải mua, lúa gạo cày lấy mà ăn, tương dưa làm lấy mà dùng, còn tôi thì nhà phải mướn, ít nhứt một tháng phải tốn đến 5 đồng, còn các thực phẩm và các đồ dùng trong nhà, cho đến một cái tâm, cũng không có thể xin ai được, ông nghĩ một tháng ba mươi ngày, trăm công ngàn việc đều trông vào trong mấy đồng lương thì làm gì cho đủ được.

— Bác có hay uống rượu điềm tâm không?

Bác thợ mỉn cười một cái rồi trả lời rằng:

— Chưa đủ tiền nuôi vợ nuôi con, lấy đâu mà có rượu điểm-tâm, nhưng nói không hẳn cũng mang tiếng, thỉnh thoảng vui anh vui em, cũng có khi nhắp năm ba chén cho vui câu chuyện.

— Bác ơi, tình cảnh bác tôi xem ra cũng đáng ái ngại, nhưng bác cũng nên bình tâm, bác làm nghề sắp chữ còn được ở trong nhà, làm các công việc nhẹ, bác hãy trông xa sẽ thấy biết bao anh em lao động khác, suốt ngày phải dầm sương dãi nắng, hoặc chui xuống mỏ than, hầm đá làm lụng tất tưởi mà cũng không mưu cầu xong sự ấm no.

— Nghe nói trong kỳ Đại hội-đồng Kinh-tế và Tài-chánh vừa rồi, quan Toàn-quyền Pasquier có chủ-ý đến số phận chúng-tôi.

— Phải, ngài có dự định lập ra tòa án hòa-giải lao-động hoàn-toàn, mở mang thêm các nhà máy và các việc công-tác khác để làm cho số phận anh em lao-động được khá hơn trước. Trong thế-giới cuộc văn-minh càng tiến bộ, chủ-nghĩa xã hội càng phát-đạt thì anh em càng ngày càng được hưởng thêm hạnh-phước, xin cứ nên tin ở ngài lại.

Câu chuyện đến đấy thì đồng-hồ đã chỉ hai giờ, tôi từ biệt bác thợ về nhà nghỉ, vừa đi vừa phân nàn cho số phận anh em lao-động, làm lụng nhiều mà quyền lợi ít.

B. Đ. P.

SÁCH
THỜI-SỰ CẨM-NANG
1930
ĐÃ XUẤT BẢN

Qui vị nào còn dùng xin mau mau kẻo hết, vì còn đa không mấy cuốn.

Giá một cuốn là..... 2$50
Thêm tiền gởi..... 0.40

Thơ và mandat gởi cho:
M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
Imprimerie de l'Union.
13, rue L. Mossard.— SAIGON

LỜI BẠN GÁI

Cảm tưởng đối với tuổi đông

Người ta bảo chị em mình giàu tình cảm, rồi khi thấy nhân sự đổi thay, thời tiết xoay chuyển thì trong lòng lúc mừng lúc tủi, sự vui buồn lộ ngay ra nét mặt. Thành mình cũng tin như vậy, trái tim em thường tập mạnh trong những trường hiệp-lý luôn.

Nay gặp cảnh lá vàng rơi rụng, đoàn chim biếng hót trên cành, trời đất âu sầu, cảnh vật buồn bã, em đâu nào phải giống vô tình mà tuyệt nhiên không có chút tình cảm!

Mùa đông là hiểu hiệu cho sự hết, ngắm cảnh mùa đông mà thanh nghĩ đến bước đường tương lai ngán ngủi của em. Xuân qua đông tới, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày là mấy chút thì tuổi thanh niên của em cách xa cõi chết cũng chẳng bao lâu! Hơn 20 tuổi xuân xanh, công đèn sách mấy thu gắng gỏi, những tưởng khi tốt nghiệp ở nhà trường ra, gặp buổi đổi mới, sẵn có chị em hô hào nữ quyền, thuyết minh cũng đức thi em sẽ hưởng ứng để giúp vào công cuộc đào tạo hạnh phước chung, những bạn đồng tâm ngán tâm cách trở, mỏn con mai ngông trông, tuyệt vô tin tức, em đành phải nuốt hận ngồi chờ, số phận chẳng khác gì chú cuội ôm gốc cây Da, riêng phần em, em buồn em chán, lo cho những ngày thừa trong cái đời của em, đành phải liều giệt một cách vô dụng trong cảnh hư vô Rồi em lo cho những chị em hậu tiến đương ngồi trên ghế nhà trường, lịch duyệt chưa có, trăng trái còn ít, trong sạch như băng như tuyết, đương ngưng kết những tư-tưởng cao thượng trong khi thiếu thời, bỗng đâu sau nầy rồi chẳng có nhiều người giống như em bị trận phong-ba trên con đường đời đành tan ra mưa ra tuyết mà phải chịu ôm nỗi đi-hận suốt đời.

Trời đông khêu gợi mạch sầu, buồn cho cái tuổi xuân xanh hăng hái đã gần liều-kết, buồn cho cái cảnh rụng tóc hoa rầm đã gần kề, cái thân em rồi cũng hư nát theo rễ cây, mà lại còn không bằng cỏ cây nữa, vì cây không mất vua Saint-Louis ngồi dưới bóng xử kiện đến ngày nay cũng còn có nhiều người nhớ đến, cho thân em rồi sẽ như cụm cỏ héo tàn, mặc cho chân người vậy và nào có kể chi!

Cuộc tiếp rước đoàn xe máy Saigon-Hànoi Hànoi-Saigon

8 giờ sớm mai ngày chúa-nhựt 28 Décembre 1930 tới đây, đoàn xe máy Lưu-đình-Định, Nguyễn-văn-Thới, Nguyễn-văn-Tô cùng hai bạn thanh-niên ở Bắc là Phạm-xuân-Thông vô-địch bô-đích Bắc-kỳ và Khôi là người hàm mô thể thao sẽ về đến Saigon.

7 giờ sáng ngày ấy thì đoàn xe máy nầy tới Xuân trường (Thủ-đức). Bản ủy viên cuộc tiếp rước định đúng 6 giờ rưỡi sáng ngày ấy sẽ hội nhau tại Cercle Sportif Annamite đường Colombier, rồi sẽ cùng nhau lên Xuân-trường để đón anh em.

Đối với cái gan mạo-hiểm, chẳng nắng dầm sương trên con đường thiên lý kia mà năm nhà thanh niên Nam-Việt ta đã trải qua, trải qua một cách rất vẻ vang, thế cũng như cái hi-vọng của ta muốn nắng bấy lâu để có người tân thanh, thì anh em ta lại con ngăn ngại gì mà không đi tiếp rước anh em.

Vậy buổi chiều ngày ấy, anh em nên đi rước cho đông, chẳng những rước năm nhà thanh-niên mạo hiểm của ta mà thôi, mà anh em lại dục long thêm năm nhà thanh-niên ta còn làm thêm nhiều việc vẻ vang nữa.

∴

Ông Lê-văn-Du Thương-gia Saigon sẽ thiết tiệc tại nhà hàng Rotonde đặng đãi năm bạn thanh-niên mạo-hiểm

Chiều ngày 28 Décembre 1930 nầy đúng 7 giờ tối, ông Lê-văn-Du sẽ thiết một tiệc cơm tại nhà hàng Rotonde để khao thưởng năm nhà thanh niên mạo-hiểm từ Nam ra Bắc, từ Bắc vô Nam.

Ông Lê-văn-Du là người thế nào hành em cũng đã rõ, nói với ba cậu Đinh-Thới-Tô ông rất hết lòng và ông còn giúp thêm liền phí lộ. Thế là một nhà rất hảo tâm, ham mộ thể-thao.

Em lo em lại gượt mình, kẻ ai đương độ nên thiếu, phải biết liệu lý lấy đời mai sau, hàng trông lấy cảnh mùa đông, chớ nên bỏ phí mất đời xuân-xanh.

VĂN-LAN.

Cái thái-độ đáng khen

Nhân trong dịp tuyển-cử Nghị-viên Quản-hạt mới rồi mà được rỏ thêm cách xử đời của ông Trần-trinh-Trạch

Bần-báo tiếp được bài nầy của một vị độc-giả gởi đến xin đăng. Nhân đọc thấy lời lẽ thật-thà câu văn suông sẽ, nên chúng tôi cũng xin thể ý và muốn cho được rộng đàng ngôn-luận, đang nguyện văn ta đây để hiến độc-giả thưởt lâm và phẩm bình.

L. T. T. V.

Thưa quí báo,

Tôi bằng xem báo L. T. T. V., thấy qui báo thật là một tờ báo rất có giá trị, hay giữ cả thái-độ ôn-hòa và nhã-nhặn, mỗi khi bàn luận điều chi hoặc biện-bác về vấn-đề gì cũng là có buộc vào trong cái phạm-vi lễ phép theo con nhà văn-học. Nhứt là về những gương tốt đẹp nào ở trong xã-hội, đáng nêu lên để cho công-chúng soi chung, thì quí báo chẳng cứ gì việc nhỏ hay việc to, rất sẵn lòng công-bố.

Thế, phàm ở đời biết bao nhiêu việc hư việc dở, việc hay việc tốt lẫn lộn nhau mà bao quanh bên mình; vậy nếu gặp điều hư điều dở hoặc chỉ ra để cho người trông đó mà răn mình, thì đến như thấy điều phải việc tốt là chẳng lấy công tâm tỏ bày ra để cho người xem mà bắt chước hay sao? Thật tôi chẳng phải là ba con thánh-thần chi hoặc có cho ân chác nghĩa gì với ông Trần-trinh-Trạch, nên gọi rằng tôi nịnh hót vua bợ đặng như ông, song bởi thấy việc ông làm có nhiều cái phải quá không thể thấy vậy mà bỏ qua không nói. Thấy cái phải của người mà không khen chẳng nói, thật cũng là ức lòng đó chứ.

Vã những sự hành-vi của ông Trần-trinh-Trạch từ hồi lâu nay, tưởng đâu tôi không cần phải nói thì ai cũng đã rõ biết nhiều rồi; nhưt là về cái lòng phước-thiện đó bởi da từ-bi bác-ái của ông đã lam, thì từ Nam chí Bắc còn ai là người không lấy làm ngợi khen cẩm phục. Nào xuất học ra cã 15 muôn để lo cất Dưỡng-đường, nào lẽ ngày cấp nạn, phát chẩn dân nghèo, v. v.. kể thôi không xiết.

Song đó là về cái thiện tâm của ông, vã lại ông vốn là một nhà cự phú, không ai là không biết. Chỉ mới rồi đây, nhơn cuộc tuyển-cử Nghị-viên quản-hạt vừa qua mà khiến cho tôi được thấy rõ thêm cái thái-độ của ông về đường xử-sự, tỏ ra một người có đủ tư-cách ở trong cuộc đời. Việc ấy tôi xin thuật ra đây, tưởng cũng là một cái gương rất hay để cho phần nhiều bạn thanh-niên soi đó mà học đòi.

Vã lại phần nhiều ai cũng biết việc ông Trần-trinh-Trạch và ông Huỳnh-ngọc-Bình hai ông đều ở tại Bạc-liêu) lâu nay có điều xích-mích do bởi một sự thất ý riêng sao đó. Đã nói là sự thất ý riêng thì tôi tưởng không nên tìm biết làm chi, lại chỗ nầy không phải là chỗ muốn biết. Mà trong kỳ tuyển-cử Nghị-viên quản-hạt khoa nầy, bên ông Trần thì có ba người: một người rể của ông là ông Trương-vĩnh-Duy và Đỗ-khắc-Mùi, Trần-văn-Hữu đứng chung một sổ ra tranh; bên ông Huỳnh thì có ông con là ông Huỳnh-ngọc-Nhuận ra dự. Vã trước khi tuyển-cử kỳ nhứt, ông Trần có thương lượng cùng ông Huỳnh, tính muốn cho Vĩnh-Duy và Ngọc-Nhuận đứng chung một sổ cho xong. Nhưng sau khi thương-thuyết không thành, bên ông Huỳnh không đứng ý, ông Trần phải buộc lòng để cho Duy Mùi-Hữu là ba bạn cùng đứng chung, đằng nào ra đằng nấy.

May-mắn cho ông Duy, mới ra hiệp đầu thì liền đặng trúng tuyển; chỉ còn có hai ông Mùi-Hữu phải đợi hiệp sau tuyển lại mà thôi. Thế nhưng ông Trần-trinh-Trạch lại khác ý, thấy ông Duy đắc cử được rồi, tức thì bảo hai ông Mùi và Hữu cáo thối liền. Không ngờ là không cho Mùi-Hữu ra dự tranh nữa mà thôi, chính mình ông lập tức lên thẳng trên Saigon mà xin lành. Tại sao vậy? Ấy không chi là hơn là ông vì phận ông tuy thân-ngọc-Nhuận, ông nghĩ nếu ông mà ở lại đây tranh, thì từ nhiên ông nhuận dầu đương đầu không cũng lấy lẽ lẳng lo lắm. Thà lành đi là hơn, may mà ông Nhuận có đắc cử cũng đã cử một cách nhẹ nhàn. Xét đó thì thấy rõ ràng ý ông Trần cũng mong cho ông Nhuận được đắc kỳ sở vọng.

Thấy chưa! Thấy cái độ lượng rất cao và cách xử-sự việc đời của ông Trần-trinh-Trạch tôi là đường nào!

Nhưng đó là việc nhà họ Trần và họ Huỳnh như vậy. Bây giờ nói qua việc ông Trần-trinh-Trạch và ông Hồ-duy-Kiên cũng trong hội tuyển-cử kỳ rồi.

Nhắc lại năm 1912 tức là năm có cuộc tuyển-cử Nghị-viên quản-hạt, ông Trần-trinh-Trạch và ông Hồ-duy-Kiên ra tranh cử cùng trong một quận. May cho ông Trần được trúng tuyển, còn rủi cho ông Hồ bị thất. Cho hay việc tranh cử mà kẻ đắc người thất là lẽ hằng, hễ đáng được thì có đáng thua, nhưng sau khi ông Hồ thất cử rồi, chẳng may một lúc lại gặp hội vận-kiển thôi-quai. Thấy vậy ông Trần phát động tình, nghĩ mình may người rủi; đã rủi lại còn rủi thêm nên thành ra mối cảm, liền rước ông Hồ về nhà đùm bọc, giúp đỡ ông trong lúc tùng-cùn. Rồng-rã trong mấy năm hết tình ưu-đãi. Mãi cho đến khi ông Hồ gặp vận ra làm việc cho Trang-sư.

Việc trước đã đành như vậy rồi, suy ra thì cũng là đáng khen hơn cao thương của ông rồi. Vậy mà đã là hết đâu. Năm nay, về cuộc tuyển-cử kỳ rồi, nhân thấy có ông Hồ-duy-Kiên ra tranh cử quận thứ ba, ông Trần quyết thừa cơ-hội nầy giúp sức hầu mong đền cái ghế Nghị-viên mà ông đã để vì mình mà thất nạn xưa. Quyết vậy mà bỏ kỳ tuyển-cử đầu ông mắc lo giúp cho ông và Mùi-Hữu ở quận thứ năm, thành ra ông Hồ phải thiệu thân mà chưa được kỳ đó. Cho đến hiệp nhì, quận thứ năm rành rồi, một rể ông đắc cử rồi, nhân dịp ông lên Saigon lành mặt, ông mới phụ lo cho ông Hồ-duy-Kiên trúng-tuyển. Vẫn biết những việc của ông làm đều là việc riêng của ông tự-xử, ông vị ân vị nghĩa mà làm, không phải can-cập gì đến ai; song ở đời mà biết xử-sự như vậy, làm người mà có hạnh kiểm như vậy, hà chẳng đáng lấy làm gương lắm sao?

Ôi tưởng người ở đời mà được như ông Trần-trinh-Trạch thì không còn chi qui bằng; nhưng nói ra dễ biết có người tin chăng? Tin hay là không tin, đã là rõ biết tức-nhiên phải nói.

Một kẻ đọc tân ở Bạc-liêu.
PHẠM-NGHI.

Nhớ lưu ý mà xem. Kể từ số báo bữa nay, tiểu-thuyết «LA CƠ BÍ MẬT» dời chỗ nằm qua bên trương thứ ba.

Bị chủ bắt làm việc trễ

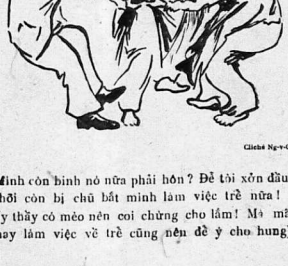

Cliché Ng-v-Của.

— Mình còn bình nó nữa phải hôn? Để tôi xớn đầu nó cho mình khỏi còn bị chủ bắt mình làm việc trễ nữa!

(Mấy thầy có mẻo nên coi chừng cho lắm! Mà mấy cô có chồng hay làm việc vẽ trễ cũng nên để ý cho hung).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

Ba người đi xe-máy từ Sa-gon đến Mông-cay đã trở về Huế có hai người

Ngày 20 tháng Décembre ba người đi đến Huế còn 2 người, một người trong bọn đồng hành nầy đã bị bình cảm mạo phải ở lại nhà-thương Thanh-hóa.

Ngày ấy đến Huế có 2 người hội-viên hội thể-dục Hòn-ngư đi đua vào đến Saigon.

Ngẹ rằng 2 vị nầy sẽ đi vào đến tỉnh Cà-mau rồi đi qua Cao-miên rồi đi trở về. Hai vị ấy đã khởi hành từ Huế vào Saigon ngày 21 Décembre.

TRUNG KỲ

Một chuyện đi-đoan hai nhà như một

Nhà một người thợ may ở Bến-ngự có một cái rương xe, rương xe là một cái rương lớn bằng cái phản ngựa có 4 bánh xe, thường ngày hai vợ chồng người thợ may ấy nằm ngủ trên thì cứ nghe trong rương ra sức động đập vào thành rương kêu dang đang. Bắt cứ khi nào thành lanh nghe một tiếng khiến người nghe phải giựt mình. Cứ như vậy hoài không bỏ cớ sao, có người bảo rằng trong rương có loài mọc tinh, đem dinh sát đong vào trong thì hết, hoặc mời thầy phù-thủy xin phù pháp đàn nơi rương thì hết, song làm gì cũng cứ bặt hoài.

Gần nơi ấy có nhà ông Phan kia cũng có một cái tủ cũng có tiếng động như vậy, đã lắm khi ông gọn lay bàn đạp bể cả vàn mà cũng không hết. Một hôm có người bạn của ông đến đang ngồi ăn cơm với ông ở gần bên cái tủ ấy cũng nghe một tiếng động mạnh như vậy, thì ông bạn ấy hỏi rõ sự tình cái tủ ấy làm từ khi nào, có tiếng động từ khi nào, rồi ông mới giải-nghĩa rằng đó là người thợ mộc đóng cái tủ ấy đã đóng làm vàn hồm của người ta chôn rồi mà đem lên mà đóng tủ nên mới có tiếng động như vậy, thế mà ra nghiệm xem thì quả có những làm vàn đã sẩm màu, quả là vàn hồm đã chôn dưới đất mà đem đóng tủ. Liền thay những tấm vàn ấy đi thì từ đó mà tiếng động không còn nữa.

Người thợ may ở gần nghề chuyện như vậy mới xem lại cái rương xe thì cũng có tấm vàn như vậy đem làm đáy rương: liền đổi ngay thì tiếng động hết — Sự nầy nghe có lẽ đi-đoan, song quả có như vậy, thật cũng nên lạ thay!

Tổng-cuộc Thể-thao Annam

P. V Một nhóm bửa 28 Déc 1930

Nhơn vì có các hội đồng đủ, ông hội trưởng xin các vị rảnh hết lòng vừa giúp và giữ theo lẽ luật của Tổng-Cuộc cho khỏi rặng lòng nhắc nhở.

Về việc phạt 2 hội Bình-Đông và Hồ-môn 3 tháng không đặng đá nay không còn mấy ngày mãn hạng, nên ông hội trưởng cũng xin T. C. tha 2 hội đặng phép đá.

Coupe de Noël. — T. C. lập một cái coupe kêu là « Coupe de Noël » sẽ đá ngày 28 Décembre nầy.

Có những hội dự tranh là: Giadinh, Binhhòa, Télépost, Commerce, Thudaumot, Electro, Dakao, Miroir. E. de Saigon, Victoria, Binhđông, Govap, Tricolore, Transit, Cầukho, Paulbert và Licorne.

Hội nào thua thì ra, đá tại sân sau nầy:

∴

Matches đá bửa 28 Décembre

Tại sân Tổng-Cuộc

Từ 3 h. 30 tới 4 h. 30. — Victoria với Binhđông.

Giám-cuộc M. LUNG.

Từ 4 h. 30 tới 5 h. 35. — Commerce với Thudaumôt.

Giám-cuộc M. NGƯU.

∴

Tại sân Dislamy

Từ 3 h. 30 tới 4 h. 30. — Electro với Dakao.

Giám-cuộc: M. TRUNG.

Từ 4 h. 30 tới 5 h. 35. — Binhhòa với Télépost.

Giám-cuộc: M. TRUNG.

∴

Tại sân bỏi Binhđông

Từ 3 h. 30 tới 4 h. 30. — Etoile de Saigon với Miroir.

Giám-cuộc: M. BỨT.

Từ 4 h. 35 tới 5 h. 35. — Govap với Tricolore.

Giám-cuộc: M. BỨT.

Hai đám cưới kỳ khôi ở huyện Đại-hàn-kiều

Câu chuyện mới xảy ra là lần thứ nhứt trong hạt Vân nam, mà câu chuyện cũng đáng buồn cười. Thế mới biết câu phương ngữ ấy mình nói; « Vợ chồng như xống như áo » thật là không sai.

Nguyên làng Yên hòa, huyện Đại-hàn-kiều, có hai anh họ Trương và họ Lý vẫn thường đi lại với nhau rất là thân mật. Cùng một nghề y kia hai anh chả biết rủ nhau ra tỉnh chơi chén cùng nhau thế nào, rồi mua hàn sữa sang quần áo mới, lúc về nhà, hai anh đều bị sự tử cự tuyệt rồi sanh ẩu đả. Vì cớ tức giận, anh họ Lý đã nhiều phen muốn bỏ vợ, nên đến ngay nhà anh họ Trương mà bàn tán. Nhân thế cơn giận, anh họ Trương cùng đồng ý. Trong khi nói chuyện gặp một mụ làng giềng sang nói bông một câu là: « Nếu hai ông cùng giận hai bà, thì lấy đem đổi lại cho nhau để được hòa thuận ». Không ngờ câu nói đùa thành ra sự thật. Liền về thâu xếp nhà cửa tính toán liền rong may xống may áo, anh nào cho vợ anh ấy, rồi làm cỗ bàn mời mọc họ hàng và định ngày rước dâu. Đúng ngày đúng giờ anh họ Trương đến giắc tay vợ anh họ Lý, và anh họ Lý đến giắc tay vợ anh Trương về nhà, giữa đường gặp nhau đôi bên tay bắt mặt mừng, và chúc nhau chữ bách niên giai lão. Bao nhiêu những sự tức giận từ xưa, đôi bên đều cùng nhau tiêu tan đi hết, và sự cầm sát khi xưa nay đổi hẳn ra sự cầm kỳ, lại cùng nhau hoan hỉ.

Thôi đời nghĩ thế cũng hay, cái văn-minh của người Tàu ai ngờ ngày nay đã lên đến thế vậy? Sống lâu ở đời thật được trải lắm sự kỳ khôi.

Dịp bất ngờ

Mới đăng tin M. François Sự mở một bà hiền nội trợ, bởi vì đơn chiếc nên ông tính sang tiệm hớt xin của ông là mở cửa hàng thị ở nhứt ở Sa-gon; vả lại tiệm hớt xoàn của Annam mình là có mở ở Saigon mà thôi, nên ai có chi tranh thương trông rên mau đến mà thương lượng, hoặc trả một số tiền một còn bao nhiêu trả góp, ông Sự cũng chịu (sang lỗ vì muốn đi ngài).

Con từ nay cho đến khi kiếm được người sang lại ai đến mua ông Sự vẫn để sẵn lò cũng bán, nên là một dịp sắm đồ rẻ, mau mau.

Établissements Charrière, Dufourg et Garrigues, Agents

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 26 Décembre 1930.

	MUA VÀO	BÁN RA
Nhà-nước	10 P. 00	10 P. 40
Ngân-hàng Đông-pháp	9 92	9 92
Banque Franco Chinoise	9 92	9 92
Banque de Saigon	9 92	9 92
Finance. Fes. et C.	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai	9 92	9 92
Chartered-Bank	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit.	9 92	9 92

∴

HẠT CỐC

Giá sinh đến nhà-máy Cholon, bao lấy theo giá lên 68 kilos

Paddy pour riz de choix	3$80 à 4$00
Paddy pour riz numéro 1	3.65 à 3.75
— 2	3.45 à 3.55
n° 1, 50/55% Java	3.35 à 3.45
Paddy alimentaire	3.25 à 3.30

Phải nên lo xa

Ngày nghỉ lễ Noël và Tết Nguyên-Đán lấy sắp tới. Lúc nầy là lúc ta đương bàn tính những cuộc đi chơi xa.

Các ngài đã đem xe cho hãng sửa xe của ngài xem xét lại chưa? Cái đó để làm ma, nên làm đi chớ.

Nếu hãng sửa xe của ngài có sự bị-liệu nẵng do có đồ-đồng kim thời và mọi thứ cần để rửa xe đủ đồ phụ tùng hoàn toàn như là các ngài tuổi ở hãng « AUTO-HALL », thì công việc xem xét xe rất mau, việc cần dầu cho xe các ngài, việc rửa sạch các máy chỉ làm trong 20 hay 30 phút đồng hồ là rồi. Công việc độ để những bộ phận trong máy cho dung cũng chỉ làm xong trong khoảng thì giờ đó thôi. Như vậy rồi các ngài có thể vững lòng đi chơi xa được thỏa thích.

Phải nên thận trọng, phải nên lo xa, hãy làm theo lời khuyên của hãng « AUTO-HALL ».

CÓ ĐỦ TÁNH TỐT

CHẲNG HỀ CÓ ĐỞ

ĐÓ LÀ CÁI TÊN THIỆT ĐÚNG ĐỂ KÊU NHỮNG XE HƠI "TOÀN BẰNG THÉP"

CITROËN

Bán ở hãng AUTO-HALL SAIGON-HANOI-PNOMPENH

VIỆT-NAM MỚI

CÓ MỘT TAY RỌI HÌNH CÔNG NGHỆ THIỆT TINH

Xưa nay quí ông quí bà muốn rọi hình ra lớn thường gởi hình qua Paap, qua Tau, qua Nhựt, vì trong nước chưa có người chuyên môn về nghề rọi hình, nên mới phải gởi đi ngoại-quốc mất công cho đợi đôi ba tháng, đến khi được hình có khi lại không được vừa ý, nên tôi mới để chí học tập chuyên môn về nghề rọi hình cho được thành nghề để quí ông quí bà tin dùng khỏi mất công như trước nữa, trước khi tôi học thành nghề, tôi có giúp việc cho các tiệm hình lớn Tây Nam ở trong nước ta, đã được nhiều quí ông quí bà khen tặng, nhưng tôi tự hiểu tôi mà vô vận, chưa có dịp mà đền ơn cho các ngài đã vui lòng thương tưởng đến bấy lâu nay, vậy nay tôi mới đủ tài đủ lực mà mở riêng ra một tiệm chuyên môn về nghề rọi hình để hiệu là **TÂN-ĐỊNH PHOTO** *N° 63 Rue Mayer Saigon*, tiệm cho quí ông quí bà khi nào muốn rọi hình cho được vừa ý, muốn thêm bớt bàn ghế áo quần, hoặc làm theo các màu như ý của quí ông quí bà sở thích riêng, công việc làm rất cẩn thận, nước thuốc thiệt tốt để lâu không hư mà giá tính phải chăng.

Vay xin quí ông quí bà muốn rọi hình ra lớn thì cứ đưa lại tiệm tôi một lần sẽ rõ, chẳng dám nói sai, quí ông quí bà ở xa muốn rọi hình thì cứ gởi hình lại ngay bổn tiệm, làm xong tôi sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân rất cẩn thận, quí ông quí bà cần dùng muốn hỏi về nghề rọi hình thì tôi vui lòng hồi âm lập tức, rồi quí ông quí bà giúp giùm cho bước đường dầu công nghệ của tôi được thêm tăng tiến để tranh đua cùng khách ngoại-bang trong trường công nghệ, thì ơn của quí ông quí bà tôi xin ghi xương tạc dạ.

Thơ từ và mandat xin gởi cho

VŨ-VĂN-BẢN

biệt tài chuyên môn rọi hình nhỏ ra lớn.

N° 63 rue Mayer Saigon

T. B. — Quí ông quí bà có máy chụp hình để chơi, chụp rồi mà không có thì giờ làm, thì tôi nhận lãnh mà làm cho quí ông quí bà được vừa ý, tôi làm thiệt tốt thiệt mau, mà giá tính phải chẳng.

Khăn đen hạ gia

Tôi còn dương làm những kiểu khăn đặt riêng tùy ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy mình tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hoa giao ngân, sở phí tôi chịu là . . . . . .

Bùng hạng nhứt	3$00
Nhiều gọ hoặc cẩm nhung	2 50
Tuồi thường ngoài chợ	1 20

Nguyễn-văn Bủp

Suối đơn

par Lai-Thiêu *Bình-Nhâm*

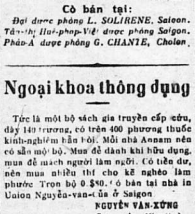

Có bán tại:

Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon.
Tân-thị Hải-phòng-Việt dược phòng Saigon.
Phân-A dược phòng G. CHANTE, Cholon.

Ngoại khoa thông dụng

Tức là một bộ sách gia truyền cấp cứu, dày 140 trương, có trên 400 phương thuốc kinh-nghiệm hẳn hòi. Mỗi nhà Annam nên có sẵn một bộ. Mua để dành khi hữu dụng, mua để mách người lân ngũ. Có tiền dư, nên mua nhiều thì cho kẻ nghèo làm phước. Trọn bộ 0$50, có bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-của 4 Saigon

NGUYỄN-VĂN-XỨNG

Gia-định (Gantio).

(Lên tiếng trước)

Ai nghe danh SUỐI-ĐỜN tức là một bộ máy của người Annam ta làm ra đã hơn 26 năm rồi, nhưng mất chưa tiếng, tai chưa nghe. Vậy nên nay hãy xem cho rõ. Vì cơn duyên là tôi dương quyền kế nghiệp kẻo một ít lâu đây chắc phải đời đổi bỡ cớ của chúng . . . . . lúc ấy biết kiếm nơi nào là SUỐI-ĐỜN (thôi).

Kính cáo,

NGUYỄN-VĂN-HỦP

kỉ nghệ-sĩ Suối-đờn

gần cầu Bình-nhâm

Lai-thiêu

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội mặc danh số vốn 200.000 $

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắc: ASSURANA. Dây thép nói: 748

1° BẢO KÊ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT

2° KHI RỦI RO BỒI THƯỜNG MAU LẮM

CÁCH LÀM QUẢNG CÁO KHÉO HƠN HẾT

là làm cho độc-giả được có lợi

Bởi vậy, muốn cho các ngài có thể nếm thử, dặng so sánh và công-nhận cái sự tốt hượng thạng của Dầu ăn hiệu PAX, xin ngài xé ra và đem cái BON dưới đây lại tại chỗ ngài đã mua hay là tại hãng

R. CHOMIENNE

(Gần bên hãng Ménestrel)

mà mua một litre Dầu ăn hiệu PAX đựng trong một cái chai tuyệt đẹp.

Bởi vậy, muốn cho các ngài có thể nếm thử, dặng so sánh và công-nhận cái sự tốt thượng hạng của rượu

COGNAC PRUNIER

* * *

Là thứ rượu sanh sản tự nhiên sau khi lọc lựa kỹ lưỡng và gởi tại chánh miền

COGNAC

Chế tạo đúng cách do theo chỉ dụ ngày 1er Mai 1909.

Xin ngài xé ra và đem cái BON dưới dây lại tại chỗ ngài đã mua hay là tại hãng

R. CHOMIENNE

(Gần bên hãng Ménestrel)

mà mua một chai rượu

COGNAC PRUNIER

* * *

*Vé đã trả lại 0$60, được phép đến lấy tiền nội trong tháng mười hai tây 1930 sau khi đã mua một litre dầu ăn hiệu PAX đựng trong chai tuyệt đẹp hay là một chai Cognac Prunier * * **

BAUME BENGUE

Guérison Radicale de

GOUTTE-RHUMATISMES

NEVRALGIES

Dr. Bengué, 16, Rue Rotte. - Paris.

Các ngài đừng lật đật mà !!!

HÀNG LỚN CHARNER

R. C. Saigon 243 Cung một nhà **G.M.R.** Hanoi *Dây thép nói* **140-543**

NGÀY TẾT

ĐỒ BIẾU

MAROQUINERIE
Có nhiều thứ bóp đầm
PARFUMERIE
Phấn — đồ cắt móng tay
Dầu thơm
MUSIQUE
Máy và đĩa
Columbia
TABAC
Thuốc Vander Tak
và quẹt máy

Papeterie — Đồ để bán viết
Bijouterie — Đồ trang sức
Photo — Máy chụp Zeiss-Ikon
Jouets — Đồ chơi đủ thứ

— ĐỒ NGỌT —
Rayot « A la Marquise de Sévigné
de la Reine Margot
de Jacquin
fruits cristalisés
Nougats
RƯỢU
Bordeaux — Bourgogne — d'Alsace du Rhim
de Saumur — du Jura Chapagnes
Gan ngỗng — Pâté de foie
Gibiers — Choux — Biscuits
CADEAUX giang hàng ĐỒ SÀNH
Coupes — Vases — Verrerie

Hàng mở cửa bán ngày 28 và ngày Tết Tây từ 8 giờ tới 11 giờ 1/4.

AGENCE IMMOBILIÈRE LE L'INDOCHINE
18, Rue Colombert
-:- SAIGON -:-
Téléphone : 1066
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

MUA BÁN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà, vườn, phố, hàng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, gió đã hàn tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách gián tiếp có thế chưn. — Lãnh cai quản huê lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm sát vườn tược. — Đòi chác và giao thông.

Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE.

DẦU "CRESYL" THIỆT
và sự hiệu nghiệm chắc chắng đã thử theo cách bác học, thì có một mình lần hiện :
CRESYL-JEYES
Để TẨY TRỪ BÌNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HÀM
PHÒNG NGỪA BỊNH OAN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA
Đau lưng
Bịnh Thấp
Đau gân-thất lưng
Nhức đầu đọa
Sung bàng-quang
Cuối lợi tiểu
Đau cổ, cổ cánh
Sung-nhiệt-cổ-chân
Đau cổ, cổ cánh
Bượt nhu cánh
Nước tiểu vẩn
PILULES FOSTER
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

GÂY MÓN
Thuốc SIROP de DESCHIENS

Etablissements BÉCÉ-SPORT
LÝ-ĐỆ, Propriétaire
Rue des Sept Congrégations — CHOLON

Kể từ ngày 1er OCTOBRE 1930 tôi làm chủ hiệu xe máy hiệu « BÉCÉ-SPORT » của ông B. CANCELLIERI vì ngài đã sang cho tôi rồi.

Vậy chư quí ông ở Lục-châu muốn mua món chi xin gởi thơ cùng mandat cho tôi để tên như vầy:

MONSIEUR LÝ-ĐỆ
Etablissements BÉCÉSPORT
39 rue de Canton — CHOLON

Feuilleton n° 83 — *Du 25 Déc. 1930*

LÁ CỜ BÍ MẬT

Tác-giả : LOAN-ĐÌNH (Vinhlong)

IX. — Tơ tình vương vấn

(Tiếp theo)

« Hôm nay cái phần em sẽ làm nên khi ấy cô lấy lời mà khuyên lơn, làm cho em phá ra cái lòng từ thiện. Nên em xin nguyện cùng cô rằng từ giờ sắp tới cô sẽ được thấy tôn Bảy Sóc bảy xa đi vào con đường nguy thẳng ».

— Được, vậy thì tôi lấy làm vui lòng lắm.

Bảy Sóc liền cúi đầu từ giã rồi leo cửa sổ mà ra. Làm được 1 việc phải thì cô Kim-Hoa lấy làm vui lòng lắm, nên cô chúm chím miệng cười. Mà đình Sơn bước ra và nói : « Em làm được việc đó anh lấy làm vui lòng lắm ».

— Ủa nói vậy anh đã rình mà nghe hết sao ?

— Anh nghe có tiếng động ngoài nầy, nên anh lại cửa mà núp coi thì thấy em cùng Bảy Sóc đang đấu chiến. Anh thấy mình em thằng Bảy Sóc nên anh không tiếp, đến lúc Bảy Sóc bị bắt mà em lại lấy lời chơn chánh mà khuyên lơn anh ta thì anh lại cảng vui lòng nữa. Bởi vậy anh không ra mặt, để coi em nói vậy mà Bảy Sóc có ăn-năn không. Lời em nói hay quá nên làm cho Bảy Sóc phải cúi đầu mà phục.

— Em cũng tưởng anh ta cứng lắm, dầu có nói cũng không ích gì. Nào để anh ta lại nguyện từ đây cải là quí chăng, mà em không biết anh ta nói vậy mà có giữ lời không ?

— Chắc là Bảy Sóc sẽ y lời nguyện mà bỏ nghề ăn-trộm, vì qua coi tướng anh ta là người dám ăn dám nói lắm. Bề anh ta hứa thì chắc anh ta sẽ giữ lời, mà từ đây anh em mình sẽ được có 1 người trung thành vừa giúp.

Trời vừa rạng sáng, Bảy Sóc đã thức dậy khiêu ra 1 cái rương, anh ta ngồi mở cái rương đó ra thì thấy trong rương nầy có đủ thứ nào là bố, đồ và các cuộc để dùng về nghề ăn-trộm. Anh ta soạn bốn mấy món đó ra bỏ vào 1 cái khăn bàn gối lại rồi đem ra mé sông mà liệng hết. Thấy vậy vợ Bảy Sóc mới hỏi : « Sao mình liệng hết đồ đó đi ?

— Bề mà làm gì ! Cái nghề nầy nguy hiểm lắm mà, nếu bỏ rớm nầy tao mà gặp chỗ nào thì bữa nay đâu còn mà thấy mặt vợ con.

— Sao vậy ?

Bảy Sóc mới tỏ hết cho vợ nghe và đưa ra 1 tấm giấy 100$ và nói : « Em nên cất 100$ nầy đi, đưa 80$ bạc lẻ bữa hôm đó cho qua.

— Chi vậy ?

— Qua đi mướn thợ mộc đóng 1 cái gách qua đi quạt trà Huế mà kiếm ăn đắp đổi mỗi ngày, còn mình thì đi ra chợ mua đồ hàng bông mà bán. Hai vợ chồng mình mãn vậy thì trong nhà rủ rỉ mà vợ chồng mới chắc rằng cùng nhau sung sướng đến già, chớ qua mà đeo theo cái nghề đạo-chích hoài thì ắc có ngày mẹ con sẽ bơ vơ.

Bảy Sóc nói rồi lấy bạc ra đi kêu thợ mà mướn đóng đồ sửa soạn mãn ăn. Đi dọc đường Bảy Sóc lại gặp Tôn-Bưu là người đã mướn mình vào nhà cô Kim-Hoa nên cố ý muốn tránh, nhưng Tôn-Bưu ngó thấy nên kêu : « Bảy ! »

— Dạ.

— Cái việc đó thế nào ?

— Trời ôi ! Chút nữa mà tôi bỏ thầy thì 200$ của anh đâu có đủ nuôi vợ con tôi.

— Cái gì mà dữ vậy ?

— Tôi vô vừa khỏi cửa ngõ thì bị bọn nó vây chặc. Một mình tôi xông hữu đột, may quá nên tôi đâm ngã được 1 đứa có đường trống mà thoát nạn.

— Nói vậy em chưa có vào nhà.

— Mẹ ôi ! Ở ngoài mà còn muốn chết, phải vào trong thì rồi đời rồi.

— Thôi đâm đó làm không được thì làm đâm khác.

— Đâm nào ?

— Em biết ông thầy thuốc Lê-tuấn-Kiệt không ?

— Phải ông ở đường Boulevard de la Somme đó không ?

— Phải.

— Anh tính biểu tôi vào mà ông đặng ăn-trộm thuốc hả ?

— Không làm việc to hơn.

(Còn tiếp).

Feuilleton n° 300

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT

俠義小說

Tiểu ngủ nghĩa

小五義

HỒI THỨ MỘT TRĂM HAI MƯƠI BỐN

Chàng hào-kiệt sa vào đồng-nẫng-trận, Hắc-gấu-Hồ bị khốn Xung-tiêu-lầu.

(*Tiếp theo*)

Thầy đứa; chân nơi miệng hang, bể mó ra một đứa thì giết một thằng, bằng mà nó ra một đôi, thì giết luôn trọn cặp; làm như vậy thì ắt chúng nó không có thể nào mà bắn ai cho kịp. » Nói rồi liền tác cỏi lên, quả nhiên quân cung-nỏ-thủ ở trong địa-đạo chung ra, song hễ lố ra đứa nào thì bị Bảo-Hiệp chặc hết đứa nầy, chặc luôn một hơi hết ba bốn đứa, còn bao nhiêu đều thối lại hết, không dám lố ra nữa; phía đông, phía tây và phía bắc đã bị giết hết 8 9 đứa; duy có phía nam khi nghe Phùng-Huyền đã hàng đầu rồi thì quân binh đều đại loạn.

Quân-sĩ báo vào Vương-phủ, Vương-quan là Lôi-Ánh, lẫn dẫn bọn Kim-tiên-tướng là Thanh-Mêu-Xuyên, Tam-thủ-tướng là Tào-Bưu, Trại huyện-đán là Thái-Bình, Ty-binh quan là Châu-Thông, với bọn Trương-Bảo, Lý-Hồ và Hạ-hầu-Hùng, dẫn theo một tốp binh-đinh, từ b'ệt Vương-gia dắc nhau đến để xem coi, Lôi-Ánh xem thấy bao nhiêu đông-vong đều hư hoại hết, thì đậm chơn dậm cẳn, nhân mặt nhiều mây; lại thấy Phùng-Huyền đầu giặc thì nghiến răng trợn mắt mắc chưởi om sòm.

Phùng-Huyền cũng chưởi lại Lôi-Ánh là quân phản-tặc.

Lôi-Ánh tức giận trăng hòng, liền dạy hết quân cung-nỏ-thủ về, rồi khiến ôm cỏ và khô đem đến đốt chất đống cho nhiều mà đốt, quyết liều hồ tòa Xung-tiêu-lầu ấy đi, đặng đốt Phùng-Huyền với bọn Nghĩa-hiệp anh-hùng cho chết hết. Trong giây phút lửa dậy rần rầu, ai nấy đều nóa nao, hồi thúc nhau tìm đường mà thoát nạn. Phùng-Huyền nói: « Chúng nó đã chạy hết rồi, vậy thì chúng ta cứ do theo địa-đạo mà ra mới được. » Nói rồi liền đi trước dẫn đường, mấy vị anh hùng nối gót theo sau; chạy qua tới phía nam, thì thấy thế không xong, vì chúng nó không những là lấy vàng lớn bít cửa hang lại mà thôi; lại còn lấy đá mà dẫng là khác thêm nữa: phía trên lại có quân cung-nỏ-thủ, đứng hờm sẵn đó.

Mấy vị anh-hùng liền thối lại, chạy qua phía chánh-đông, ai nấy là chẳng cũng vậy. Đông, tây, nam, bắc, 4 phía như một, phía nào cũng không có ngõ mà ra, phần thì khói tốn mịt mù, mở mắt ra không được.

Việc mấy vị anh-hùng bị khốn, xin tạm ngưng lại đó; đây lại nhắc qua việc Tương-Bình, khi bọn phá đông-vong-trận đã hết rồi, liền khiu Liễu-Thanh một cái, rồi cả hai dắc nhau ra khỏi viện-nhà, đi riết đến phía sau Vương-phủ xẩy gặp Từ-Lương tại đó. Tương-Bình hỏi nói rằng: « Chú sự mấy người đi ít quá, e không làm được việc gì, nên chú phải nom theo mà coi chừng cho biết. »

Từ-Lương biết ý, song chẳng nói chi; hai người bèn cứ việc đi thẳng tới hỏ tường nơi phía sau Vương-phủ, nhảy phóc vào trong, đi khỏi chỗ hiểu-huờn mộc-hầu, rồi thẳng qua phía Tây-nam, Liễu-Thanh bèn hỏi rằng: « Sao mà anh biết được Gian-vương ở tại chỗ nào? »

Tương-Bình nói: « Tôi nghe Nguyệt-Xương nói rằng: chỗ ấy có một cái cửa, gọi là Nguyệt-lượng-môn, trong ấy có phòng vi rộng rãi, đèn đuốc sáng ngời, ấy là chỗ Gian-vương ở đó. »

Hai người liền dắc nhau đi riết tới, quả có Nguyệt-lượng-môn, cứ theo mấy lỗ kẹt mà dòm vào, thấy trong ấy đèn đuốc sáng trưng, Vương-gia đương ngồi dựa ngang trên một cái ghế hỏ-bì mà xem sách, râu tóc đã bạc hoa râm, lại có hai vị vương-quan ngồi hai bên, mà day mặt vào trong vách. Tương-Bình liền hỏi Liễu-Thanh lấy thuốc xông mê ra mà đốt lên, rồi lấy ống tiên-hạt thổi khói hay vào theo mấy lỗ kẹt; trong phòng khói tỏa mịt mù, mà Liễu-Thanh vẫn còn thổi mãi. Tương-Bình nói: « Sao em chưa đẹp đi, còn thổi làm chi mà thổi mãi đi vậy? » Liễu-Thanh nói họ chưa mê mà đẹp nổi gì? »

Tương-Bình nói: « Dù bông, khói đã mịt nhà mà còn chưa mê hay sao? »

Liễu-Thanh nói: « Tôi không biết họ mê hay chưa, mà sao họ không ngã. »

Tương-Bình nói: « Họ ngồi dựa ngang nơi ghế mà ngã sao được? »

(*Mất tiếp*)

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin. — SAIGON

Agent de Vinhlong

Dây-thép nói số 746 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng bạc Đông-Pháp hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có sổ « TIẾT-KIỆM » bằng bạc Đông-Pháp hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời từng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Sổ nầy để cho người tiền lẻ, Rồi ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời ăn 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới lúc rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo thư thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Vỡ cách thức cho vay, xin quí Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-băng hay là bán buôn.

ƯU-TÍN-DƯƠNG-KHIÊM, *Đoàn-đự Hội-trưởng.*
TRẦN-TRUNG-TRẠCH O. ✠ *Phó Đoàn-đự Hội-trưởng.*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✠ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị-sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGUYỄN-NHƯ-LÂN, Docteur TRẦN-NHƯ-LÂN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, P. NGUYỄN-VĂN-TRƯNG, NGÔ-TRUNG-HÍNH và VÕ-HA-TRỊ: *Quản-lý.*

Pháp-danh Tổng-lý: P. LÊ-VĂN-GÔNG.

VICHYLAX

Thường thường bỗi cớ nầy cớ khác nên đi sông không được, thì trong người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mụt trên mặt là vì những đồ dơ đọng khỏi trong bụng rồi mạnh men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước nhạt là thứ VICHYLAX vì nó xổ lý và sạch hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ưa VICHYLAX hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu li-mô-nát và đã khát. Uống nó không ai ngại là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng VICHYLAX thứ coi.

Mỗi ve ..... 0$50

Con nít cho uống phân tư ve.

Grande Pharmacie de France
84-90, đường đỏ ngay — SAIGON

Sirop Iodotannique Simple và Sirop Iodotannique Phosphate

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, hoặc uống dầu cá không đặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IOTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé đề thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nầy hãng chúng tôi chế bằng thứ thuốc hảo hạng của nhà Bào-chế đại danh bên PARIS rồi qua.

Một lít ..... 2$80
Nửa lít ..... 1$50
Phần tư lít 0.90

Grande Pharmacie de France
84-90 đường đỏ ngay — SAIGON

Dịp may ít có

Một cái xe hơi hiệu BERLIET còn mới tinh-hảo, máy móc còn chắc-chắn vẹn-toàn và chạy êm ái lắm.

Mà nay nhơn vì có việc sắp phải đi xa, nên tính bán lại cho ai dương cần dùng cho có.

Vậy thì sẵn cái dịp may nầy, tìm đâu cho nhọc, cứ đến dự nơi nhà in Union của ông Nguyễn-văn-Của ở đường Lucien Mossard, số 13 (Saigon) mà thương-nghị thì xong.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » ở tại Cầu-kho Chương mỹ sông (SAIGON)

Tại nhà máy có bán sỉ và bán lẻ các hàng lụa lớn ra sau đây:

Satin (5 Tấc), trắng và đủ màu; gối Chiêm-lên Chaoquốc, mền mền rất tốt, chín ở giặt nhiều lần, vững không phai màu, 1 cây 40 mét 0 tây tây.

Satin sông hàng, trắng từ 3$60 tới 5$20 mỗi cây tây.

Lụa quốc-ngữ, cam-đi chỉ thiết mịnh; từ 2$40 tới 2$80 mỗi cây tây.

Thanh thương hạng tuyết trắng, dệt rõng hàng tới thượng-hải bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 mỗi quản.

Hàn-đơn (ba hàng đen huyền, không gỗ khôn, dệt lớn), khổ 1m-thảo 6$30 mỗi quản.

Hàn-đơn (ba hàng đen huyền không trổ (không đỏ lòng) khổ trung 5$30 mỗi quản.

Các mẫu hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lựa, và có nhựa Ấu thơ, dệt toàn hàng tơ Thượng hải, rất tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng bang ta dùng, giá giá rẻ hơn hàng khác nhiều. Vậy cũng gọi là ích nước lợi nhơn vậy.

Vì muốn trí đánh trong lúc chưa nên tiền hiện kính lối cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bốt của ta nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, tiền sách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Ai muốn mua thử một lần, thì sẽ biết hàng Cầu kho thế nào, thì mới chắc tin lời rao này, không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Bệnh đờn sống sộc

Bệnh ấy nhanh lắm, nếu ta chỉ nài, không chịu coi sóc đến thân thể thì khác nào như tự-tử đồn bệnh vậy. Được vậy bệnh lớn là tích những bệnh nhỏ, những chứng khó chữa tìm thường. Nếu lúc ấy dùng ngay thứ thuốc ai cũng đã biết tiếng như thuốc Pilules Pink, thì trước khỏi được các bệnh nặng.

Làm sao cho máu thay đổi luôn và bao giờ cũng sung túc, hồ cho tinh thần, làm cho tiêu-hóa được dồi dào, hồ cho tiêu thể, đó là các đặc tính của thuốc Pilules Pink, ai đã dùng qua chẳng chối phục.

Cô Charlotte Blanchard — Normande có viết thư rằng: « Tôi xét thơ này đã thơ với ngài biết rằng tôi dùng Pilules Pink thực là được công hiệu. Đã lâu nay tôi nhức đầu và đau da mỗi và càng ngày, càng yếu đi đến nỗi không làm gì được nữa. Tôi chỉ uống Pilules Pink mà các chứng bệnh tiêu tan hết, nay lại khỏe mạnh như thường. »

Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bệnh suy huyết, xanh xao, suy nhược (hao người) thiếu lực, đau da dày, nhức đầu, tinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con tăng nhớn, đàn bà đương nuôi và bệnh kinh.

Bán ở khắp các hiệu thuốc

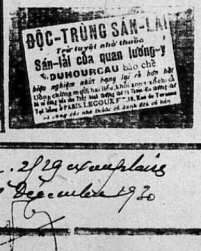

HÃY COI CHỪNG! LIỆC-VỊ ĐẠI-LÝ

DƯỢC-PHÒNG NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG

Từ đã mấy năm dược-phòng NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG đem ra lần một thứ dầu cốt nhựa dầu « essence de menthe », gọi là « Vạn-ứng NHỊ-THÁI-DẦU » và đựng trong ve nhỏ có dấu hiệu « ÔNG PHÁP » vàng, hoặc [illegible] và nhân dân đều giống như của Bổn-đường dùng. Hộp đựng những ve dầu ấy cũng in như hộp của Bổn-đường. Chẳng những vậy thôi, mà lại còn dược-phòng ấy là chỗ của dầu do phát hiện ra lúc nọ lấy bản hiệu « NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG » sửa lại là « NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG » [illegible] đem in hiệu mới nầy vào tờ phô-lới và vào nhân-dân. Sự đổi bản hiệu nầy chỉ rõ rằng dược-phòng ấy cố ý xấu lắm cho lòng-xôn trong trí của công-chúng; vì chữ Tân « NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG » (二太堂) giống với chữ « NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG » (二天堂) là hiệu của Bổn-đường. Nếu [illegible] dầu của dược-phòng ấy bán và giống với dầu của Bổn-đường thì chỉ thế mà gạt người mua ý chữ tâm thường.

Bổn-đường thất lợi đã nhiều bởi nơi sự bán dầu phát hiện ra tại dược phòng « NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG », đã cải lấy hiệu mới là « NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG » đặng tranh thương gian-giảo. Chẳng thể nhịn được sự nầy, nên Bổn-đường kiện dược-phòng « NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG » ấy trong năm 1928 mà bắt đầu bởi thiệt hại. Vụ nầy giây dưa đã lâu trên một năm, kẻ có án Tòa-Phúc-án Saigon để ngày 13 Juin 1930 xử y nguyên trong các thể lẫn của quan-án Tòa sơ đã xử dược-phòng « NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG » thất lý day phải trả cho Bổn-đường một số bạc là một vạn đồng (10.000$00 mà đền bồi thiệt hại, day chịu cả chư vụ bạc tung lệ và cấm nhặt không cho bán dầu ấy trong địa phận Đông-Pháp nữa. — Án Tòa sơ ấy đã có [illegible] trong ba tờ báo là: báo « OPINION », số ngày 3 Juillet 1930, — báo « LỤC-TỈNH TÂN-VĂN », số ngày 7 Juillet 1930, — và báo « DÂN-QUỐC NHỰT-BÁO », số ngày 11 Juillet 1930. Ấy vậy công chúng đã được hiểu rõ rằng dầu NHỊ-THÁI-DẦU (二太油) phải tiêu-diệt kể từ khi xử đoán hoàn toàn vụ nầy.

Song le chẳng có chi ngăn cấm, người ta cần lên bán dầu ấy nữa cách cẩn thận lắm đừng để bị bắt thì thôi, vì cái lòng tham lợi kín đến chừng độ chưa thôi, bởi tôi tham không đáy.

Liệc-vị Đại-lý dược-phòng « NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG » hay là « NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG » trong địa phận Đông-Pháp, liệc-vị dù hiểu biết chuyện đã thuật lại trên đây. Nếu như chẳng tuân lời hỗ-cáo nầy là lỗi Bổn-đường xin liệc-vị lưu ý riêng, liệc-vị cón bán dầu « NHỊ-THÁI-DẦU » (二太油) như mọi khi, thì liệc-vị sẽ bị thất-bại to — Bởi vì từ day dầu ấy phải tuyệt, thì Bổn-đường phải buộc lòng biết mà [illegible] coi chừng liệc-vị. Bổn-đường để lời hỗ-cáo nầy cho liệc-vị hay trước vì liệc-vị cũng Bổn-đường là đồng đàn mọi nước.

Xin liệc-vị hãy lượng suy! Cái lỗi nhỏ sẽ thân không bằng cán với cái hại lớn xảy đến.

Dược-phòng Nhị-thiên-Đường *kính cáo*

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ.

Feuilleton n° 147

TIỂU THUYẾT

NGÀ-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ HAI MƯƠI HAI

Kô-Tuấn thấy Hà-nhu thông qua Tuyết-Ngâu cứu Cô-Nhi thoát nạn

(Tiếp theo)

Mà nó nọ đùng tiết Thanh-minh gần xa nôn nức thăm-mộ, kẻ nén hương người bỏ giấy (giấy tiền) trên khăn vái tạ: Mọi lịp đáp đầu, Câu-Thị giả bộ từ hi, không như mọi khóc chuyện chết, Thị ta bỏ nén hương tàn và giấy tiền đã đốt, sửa lại tàn mộ Hà-Minh. Hà-Nhi và Hà-Long hỏi Câu-Thị và ngồi: Cô-chủ sửa đi thăm-mộ ai vậy? Câu-Thị nhỉ-nhơn đáp: mai anh không biết sao, mai đi thăm-mộ ông chồng sẵn tới nói trước. Ma-đại-Long vỗ tay cười rằng: Cô-chủ ơi.... cũng người chết phi bằng cũng người sống, bây giờ đem hương đến bán lại cho họ, để lấy tiền mua rượu uống chơi, nghĩa là vừa vừa và làm em toi đánh cờ cho hai vui, chẳng cần thăm-mộ làm chi cho nhọc.

Câu-Thị nói: hai anh không biết nghĩ chỗ đó, để tôi nói cho mà nghe, tôi và ông Lão họ Hà, đã có nhơn duyên lúc trước, tuy không xứng đôi phải lứa, cũng là tình nghĩa vợ chồng, nay đang ta đã qua đời, nỡ nào không có một nén hương khấn vái, và bồi trọng người sống mà không trông tới người chết, làm sao khỏi miệng thế chê cười, hai anh nghĩ lại mà coi, tôi nói phải hay là không phải?

Ma-đại-Long gật đầu rằng: Phải lắm.... phải lắm.... anh em tôi sẽ tùng hành bởi tiếp, lẽ nào để Cô-chủ đi đâu mộ mình. Câu-Thị nghe nói rất mừng, liền đáp: Khó quá, hai anh ơi.... tôi đối với ông Lão họ Hà, thiệt tội trời vạ đất, nay tôi tới mộ ông rồn bồ, cực chẳng đã phải đi một mình, hai anh sâu lòng hộ tôi xuất hành, tôi cám ơn vô hạn, Câu-Thị mới nói dơi miệng, bỗng thấy Vương-đại Chủy ngoài cửa bước vào. Câu-Thị tở lỏ cảm mừng, liền hỏi: Thưa ngài.... từ hồi ngài sử biệt tới nay, cách năm sáu năm vâng mặt, ngày nói ngài làm mai nhiều chỗ lắm, không rành ngày giờ, nay ngài đới gót tới nhà, tôi thiệt vui mừng hết sức. Vương-đại-Chủy cười lỉ nói: Lợi quá.... Lão nầy trên sáu chục tuổi, coi lâm mai mối gia đình, nay ông chưn Lão gần già và cuộc nọng vẫn dưt đ., mà sự mai mối không rành lược, may cỗ nào vợ chồng bền bỉ, họ chẳng tới nhà Lão cám ơn, rồi cỗ nào vợ chồng phân li, họ mắng chưởi Lão tam tông tứ đại, sự làm phước mà rước lấy tội, oan khổ Lão không biết chừng nao.

Câu-Thị nói: Thưa ngài.... sự vợ chồng nên hư tự số mạng, chẳng phải tự mai-nhơn, họ lấy sự vợ chồng lư nông làm dấu, cớ mắng chưởi mai-nhơn tội nghiệp, tức như tôi phải hiệp với Lão gứ kia đó chăn, cũng vì ngài mai mối mà lấm, song tôi biết số mạng tôi gả chồng, cho nên mắc phải chồng già như thế, tôi nghĩ vậy, ôm lòng mà chịu, không dám phiền trách ông ngài, chẳng những không phiền trách ngài thôi đâu, tôi lại tưởng tới ơn nghĩa ngài hồi trước nữa.

Vương-đại-Chủy lật đật đáp lại rằng: Xin lỗi Qui-cô.... Lão cô sự buồn giận trong mình, nên Lão nhắc chuyện người nầy kẻ khác, Lão vẫn biết Qui-cô là người từ tế, chẳng mắng chưởi, Lão như họ vậy đâu, Vương-đại-Chủy nói dứt lời. Hà-Nhi thôi thúc Câu-Thị mà nói: Cô-chủ sửa đi thăm mộ, có nào sự đi độ trễ giờ, tự đây đến mộ-địa thiệt xa, tôi sợ đi tới chẳng hôm không thấu, Câu-Thị tươi cười rằng: Phải rồi.... việc thăm mộ chỉ trong một ngày, nếu trễ thời giờ không kịp, vì tôi ham nói chuyện, cho nên quên lửng việc lấy đi, tức thời truyền gia-nhơn sửa kiệu dọn đồ, dặng ra đi cho gấp, Vương-đại Chủy gặp dịp thăm mộ, ông ta cũng muốn tùng hành, Câu-Thị nghe nói vui lòng, thỉnh Vương-đại-Chủy ra đi một lượt.

(Mai tiếp)

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỪU của *Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầu là vị đại bổ gân cốt sáng trí kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống dùng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mà thấy ngày xuân đã thăm môn, hễ uống rượu nầy vô, thì đi đứng cũng lên thành đồng, một mảy tóc tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít hết nhược, dân bà mất mán, có huyết hách, ăn chín, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, thì nên uống nầy vào thì mạnh mẽ lắm bởi, đa mất đi sang, tuy thêm tươi mát.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 15-19, Cholon.

Pharmacie France-Chinoise 100-102, R. de Marins, Cholon.

DIRECTEUR

LƯƠNG VĂN HẬU

Diplomé de l'Ecole supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiệt hành)

7, Rue René Héraud -:- Saigon Tân-định

NGÀY KHAI TRƯỜNG: 1er AOUT 1930

Tôn chỉ bổn trường là rèn tập học-sinh thanh-niên mau thành tài, hầu ra Bắc-nước thương mãi Việt Nam mau thành vượng. Bổn trường gia tâm dạy dỗ và rất sẵn lòng dạy cho nhà thương, bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn trường đều là khoa-bảng xuất thân, thi cử nghề, đã biết học thuyết là thương vụ lại có từ-cách hành-pháp quí đã từ cách dạy dỗ mau tấn tới. Bổn-trường lãnh làm sổ sách theo kiểu thức kiểm thời và đúng luật pháp thương mãi.

Các khoa học nơi bổn trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Classe Comptable d'une Sté Commerciale, Ancien Professeur de comptabilité.
Cours de Banque	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Service de Comptabilité de Banque.
Cours de Législation Commerciale	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Comptable d'une maison d'Exportation et d'Importation.
Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Bureau du Service Exportation d'une Sté Anonyme.

Dactylographie — Français — Correspondance Commerciale Arithmétique et Algèbre Commerciales, vân vân. Mỗi môn đều có thầy *sư chuyên môn lo dạy.*

N. B. — Mỗi khóa học, một tháng 8$ 00 — Tiền ăn ở lại trường, mỗi tháng 42$00

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RÉCEPTEURS

4 & 4 LAMPES

type colonial Indochine

MARQUE S. F. R. R.

LAMPES des marques

RADIOTECHNIQUE

REIN VALVE

PHILIPS

ETAT

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER &

Piles FERRE & WILIER

Haut-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier Patentées et de réparations dirigé par un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'audition

106, BOULEVARD CHARNER

Saigon

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT CỦA ÔNG TẤN SĨ Y

Poudres de cock

Quí ông, quí bà bỗng ăn bữa gấu, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, năng bụng hơi lên ngăn tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quí ông, quí bà hay ăn, chơi xuí, nhậu nhẹu, cầu ngày mất, bao rượu, mất gió, khi mới ăn rồi; tuổi đông trăng, hơi thở hôi thối (Pỉ-ô-rê) sinh ra ý chăng?

Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, bụng ấy, buồn mửa, khi thì thổ ra, khi thì ăn không? Có ăn mà ốc, đau bụng, có mau mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm lạc mất, chẳng ngủ không được chăng?

Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột POUDRES DE COCK

làm cho quí ông, quí bà hết các đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho quí ông, quí bà chín nhọc cả đời, vì thuốc bột Poudres de Cock làm cho tỉ vị hoàn lại như cũ tốt mau. Uống thuốc bột Poudres de Cock ăn cơm ngon, vệ thực nào có tiêu hóa chẳng cả, mà bằng lại: phổi, tim, đầu, óc, gan, thận, phế phủ được thông đồng, tinh thần lanh lẹ, mạnh mẽ, sai sẽ. Quí ông, quí bà, ai ai cũng đều tin cậy thì uống thuốc bột Poudres de Cock ấy rồi đặng trị bịnh lẹ.

Bột thuốc bột Poudres de Cock đựng trong hộp thiếc để bên trong rất tiện thuốc 25$ mỗi hộp, bán chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

HOTEL

TAM-KY KHACH-LAU

HUYNH-HUE-KY (Propriétaire)

6ter 8 & 10 Boulevard Bonhoeur — Téléphone n° 718

Angoulême Rue Bourdais et Grimaud

Neurotrophol

Hãng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gân thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lãng trí thì nên dùng uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột đường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ đường

giá một ve..... 2$60

Grande Pharmacie de France

14-20 rue [illegible] SAIGON.

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau Can, Tì, phế phủ, không dè nó làm cho bịnh dai dẳng một đôi tháng mới lết mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc nó không thấu vào gốc bịnh.

Tôi nhớ ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt cho vị tiêu bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc đặc hiệu, cứu vãng vì nó làm cho Can, Tì, phế phủ được trong sạch, tang lý chuyển vận đồng nhau mà làm cho vệ thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vô là uống nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm vô hết thảy, thêm cơ cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu, đau bao-tử, nóng trường, sinh ruột, sưng bao-tử, sưng ruột, đau gan; muốn cho các chứng bịnh ấy không hòa ra bịnh huyết suy, gầy gò, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt, như có trong trăng trứng gà, đau bụng, vì tỉ lỗ nó có chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock.*

Bột Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc để bên trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh Nord.

Xe máy dấu hiệu « ALCYON »

đợ vô mọc đua nào sũng đều thắng cả!

CHAMPIONNAT de FRANCE

1928-1929-1930

MỚI LẠI THỨ KIỂU MỚI,

Giá bán đều hạ xuống

Société Anonyme pour l'Exploitation de la Maison

L. CAFFORT

125, Rue Catinat -:- SAIGON

Quai Lagrandière -:- PNOMPENH

Súng — Xe-máy. Đồ nữ trang, đồ bằng vàng và bạc.

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

HÌNH RỌI LỚN, GIÁ NỬA TIỀN

HÌNH RỌI LỚN

	24 × 36	30 × 40	40 × 50	50 × 60	60 × 100
Màu nâu không phai	2$50	3$00	9$00	15$00	
Thêm màu da người	2.00	3.00	5.00	8.00	

Đại lý **Film Gevaert** và máy **Box-Camera** ai chụp hình cũ đ. đăng.

Chụp thử không ăn tiền

6 / 9		6 1 2 / 11	
9$00	13$00	14$50	

SỢ HÔ DAY CHỤP HÌNH

Xin bông bao chiếu cố

Kính bút,

KHÁNH-KÝ — Photo

54, Boulevard Bonard

Téléphone N° 410 — **Saigon.**

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của nước Pháp thương dùng hơn hết

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ốc ọt, và lư phổi song phải có dầu tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu

Nhà thuốc Dầu Trầu bán ròng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ dầu pha và xấu.

Mỗi lít	3$00
Nửa lít	1.80
Phần tư lít	0.90

Cũng có thứ dầu cá hươu

Giá mỗi ve . . . 1 20

Grande Pharmacie de France

84-90, đường d'Ormay — SAIGON

RƯỢU BỔ HẠ ĐỘI

MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên hạ Lão nhứt thì có thứ rượu bổ **MAUBAR** là tốt, bán được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại **PHÁP-QUỐC**, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đỏ da nở thịt, ăn bổ thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ thuốc hay và bảo chế kỹ, không có giống những rượu khoi vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, hơ-hành, thể thao, những đàn-bà nằm bếp nên uống rượu bổ **MAUBAR**. Hễ đã uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20

Grande Pharmacie de France

84-90, đường d'Ormay — SAIGON

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy

MÀU HƯỜNG

mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư

Có trừ bán khắp mọi nơi

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Kim nộp danh vốn được	72.000.000 quan
Vốn kêu thêm	68.000.000 —
Số tiền đóng tất và dự trữ	101.000.000 —

Chánh-chủ:

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

Đường Bl Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG-HOÀ	ĐÔNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANEBOI	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-DINH	
TUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHON	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỌI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được độc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy mọi nơi Đông-Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắt: INDOCHINE

TỪ XƯỞNG CHẾ TẠO CỦA CHÚNG TÔI THẲNG ĐẾN CỬA HÀNG CÁC NƠI THÀNH PHỐ

CÓ BÁN ĐỦ

Các đồ dùng về **ĐIỆN-KHÍ** như: Đèn điện, Giây điện lớn, nhỏ đủ các khổ, máy khóa điện, vân vân ...

Các đồ dùng về đèn hoặc lò-sưởi **ANH SÁNG TRẮNG BẠCH** như: Đèn Lồng áp, Đèn thắp bằng rây mạng nhện (quen gọi là đèn măng-sông)

Các đồ bằng **PHA-LÊ** như: Bóng đèn hình tròn, Thông phong, vân-vân...

Bởi cái bao đi mọi đồ dùng về điện

GIÁ RẤT HẠ

Viết thư để như sau nầy:

L'APPAREILLAGE CULMEN

ETABLISSEMENTS LOUIS COMPAGNIE & CIE

6-9, RUE SAINT-SULPICE, PARIS (1er)

CÁC QUÝ KHÁCH MUỐN CÓ MỤC ĐỒ CÁC THỨ HÀNG VÀ GIÁ CẢ THÌ VIẾT THƯ CHÚNG TÔI SẼ GỬI LƯỢNG GỞI ĐẾN TẬN NƠI

Bịnh hư phong-lậu, Bịnh nhiệt gan, đau rất-lác

Bịnh trái-khá, bịnh nhứt trong gân cốt đau mình mẩy

Không trừ khỏi nước đái tang độc trong sạch

Không trị khỏi bịnh nhiệt quốc nhứt gân, lất-lác

Không trị hết bịnh tạp phong-lậu, và hết đau mình,

thì đều có uống thuốc

URAZINE

Hàm ru bít ... trong là viêng hột tang ra bọt

Có bán nơi các nhà bán thuốc

Thuốc Urazine chế luyện tại hãng

USINES du RHONE

Xin cẩn mua cho được là thuốc hay tốt.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiêm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân

Tiêm nghánh ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 67,

và ở tại Kamvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thang

Thuốc bổ phế thánh dược thâu rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong người Âu châu, các chứng ho đờm đến đi bất, khàn nơi, tánh thuốc chẳng hàm chẳng độc đặc-biệt khác nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, tâm nhiều khó sống, lợi suyễn ho lao ho lên, con nít bị phong đờm, hơi thở nóng nảy, phải sanh ho hen, lá tiếng, gió tức, ăn không hoặc lên trái bình, cả thảy các chứng bịnh ta dùng đến thuốc nầy thì đều an-nhiên vô sự mạnh mẽ như thường. Ăn ngon ngủ ngon rất rằng là một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trường cố lòng hà cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phát mập của bổ-dường cơ của chúng nơi tôi bán. Ăn thì cả uống nên thêm hai. Bởi lẽ nầy ai bị ít tâm tâm chế thuốc bán ba, người làm hãy sa, lao, nhân đồng bịch của bán dương dam đi bán khắp tỉnh khắp lòng ma cợt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phế lắc rất tỉ cho thuốc trên đều mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗng soupe 1 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc ngày chỉ uống, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗng cà như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống [illegible] bịnh thì [illegible] nên uống nửa bốn ngày [illegible] thuốc.

Mỗi ve lớn giá là	0$60
Mỗi ve nhỏ giá là	0.40